

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

4.daļa: Cilvēks nepieņem

6.nodaļa: Trulā nekustība. Kompromisi.

70.

Cik viegli iespējams dzīvi darīt labāku, vienīgi tiecoties uz manifestēto gara uzvaru! Vai patiešām visi zinātnes atradumi nav paplašinājuši domāšanu?

71.

Parunāsim par kustību. Ap šo jēdzienu joprojām uzkrājas neizpratne. Cilvēki, sadzirdējuši par kustību un kustīgumu, kļūst par tukša nemiera pilniem skraidītājiem. Bet vai gan tukša rošanās pieklātos augstākajām izpausmēm? Cilvēki tāpat arī neatšķir ārējo kustību no iekšējās, bet atšķirība ir visai būtiska, tā glābj no tukšās rošanās, kas neatvairāmi novedīs pie meliem.

Tāpat arī iekšējās kustības izpratne piešķirs kustībām cildenumu. Žesti un arī pati kustība cilvēkiem nav viegli apgūstama. Bieži vien tie nezina, kā rīkoties ar savām rokām, kājām un pat ar galvu. Galva trīc, rokas svaidās, kājas pinās, vai tiešām būs jāmaca arī staigāt? Bet visas šīs kļūdas izriet no nekārtības apziņā. Tukšā rošanās pauž neprasmī piemēroties dzīvei. Āksts neder ceļā uz Brālību. Tāpēc iemācīsimies atšķirt iekšējo kustību no ārējās.

72.

Panākumi dzīvē ir tiem, kas sevišķi pareizi izprot lietu būtību un tiem, kas iemācījušies sevišķi sagrozīt lietas, starpība vienīgi sekās. Kas sapratuši lietu būtību, nav saistīti pie tām, bet sagrozītāji kļūst lietu vergi. Ja kāds nav sekmīgs, tad tas nav licis sevi uz svaru kausiem, bet ir turējies vidū. Kur tad ir lietu saprašanas un sagrozīšanas mērs? Ja rocība pārmaina dzīves nosacījumus. Bet ja nekas nav mainījies, tad arī domu darbības nav bijis. Nevar gūt sekmes tie, kas vilcinās saprast. Ļaužu vairumu velk līdzī nespēks un gausums. Dzīve tad top par važām, kaut gan dzīve ir iekarojums. Panākuma galvojums ir kustībā.

73.

Mēdz sacīt – jogam nav vēlēšanos, bet par to viņš ir tiekšanās pilns. Vēlēšanās nav darbīga, jo tā rada gaidīšanu. Bet gaidīšana ir stinguma māte. Turpretī tiekšanās dzemdē kustību, kas ved uz gara pacelšanos.

74.

Protams, glēvulībā nav iespējams būvēt, jo tā visur ienes sabrukumu. Intensīva celtniecība prasa augstākā apstiprinājuma izpausmi – vai nu pilnīga uzvara, vai nekur nederīga glēvulība. Ja būtu iespējams cilvēka prātam ieskaidrot, cik graužoši ir pusmēri un kompromisi, tad celtniecība noritētu citādi. Bet cilvēce slimo un šīm briesmīgajām vātīm, un Mums, izlabojot, jālej asins sviedri, un šādā spriegumā jaunrada Gaismas Hierarhija. Patiešām, asins sviedri klāj Mūsu pieres.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

4.daļa: Cilvēks nepieņem

6.nodaļa: Trulā nekustība. Kompromisi.

75.

Parasta kļūda ir tā, ka cilvēki pēc skolas beigšanas mitējas mācīties. Pitagorieši un tiem līdzīgas Grieķijas, Indijas un Ķīnas filozofiskās skolas pietiekami uzrāda pastāvīgas mācīšanās piemērus. Patiešām, ierobežošanās tikai ar obligātās izglītības skolām norāda uz neattīstību. Obligātajai skolai jābūt tikai ieejas durvīm uz īsto izzināšanu. Ja cilvēki sadalītu trijās kategorijās: vispār skolu neapmeklējošos, tajos, kas aprobežojušies ar obligāto skolu un tādos, kas turpina izglītību, tad pēdējo skaits būtu apbrīnojami niecīgs. Tas rāda, vispirms, uz nevērīgumu pret nākošajām dzīvēm. Gara panīkumā cilvēkiem nav daļas pat par savu pašu nākotni. Lai uzglabājas piezīme, ka šajā, tik ievērojamā gadā, jāatgādina tas, kas bija noderīgs pirms tūkstoš gadiem. Bez elementāras izglītības ir jāpalīdz apmācīt arī pieaugušos. Uz zemes vienlaikus eksistē vairākas paaudzes un vienlīdz maz tās tiecas uz nākotni, no kuras tām neizbēgt. Apbrīnojama ir tāda nevērība! Mācības pārvērstas par tukšām čaulām: turpretim, uz parastiem svētkiem ļaudis cenšas iegādāties svētku tērpus! Vai tiešām Ugunīgās Pasaules svinīgā mitekļa vajadzībām neklātos iegādāties Gaismas tērpu? Ne svētulīgumā, ne māņticībā, bet apskaidrotībā jāpriecājas ne vien par bērnu skolām, bet arī par pieaugušo apvienošanās nemitīgai izzīņai.

76.

Tāpat arī cilvēks neradinās atšķirt sagādīšanos no likumīgajām parādībām, nemācās izsekot domāšanas procesu ar visiem blakus apstākļiem. Cik daudz disciplīnu pieejams cilvēkam jebkurā stāvoklī! Pie Mums ciena šādu dabisku uzkrājumu.

77.

Vai gan iespējams apmierināties ar personīgas labklājības dzīvi? Vai drīkst piesavināties brīvo Sākotnīgo matēriju, kas piesātina ikvienu priekšmetu? Protiet nojaust šīs matērijas nepieciešamību ik katrā priekšmetā. Bieži gan atzīst matēriju tālajā ēterī, bet atzīt to apstrādātos ikdienišķos priekšmetos uzskata par neļūdzību. Un tomēr, augstās matērijas apjēgšana ikkatrā priekšmetā, paceļ visas dzīves detaļu vērtību.

Protams, visur sastapsiet šaubas. Runās, protams, par jūsu uzskatu metafiziku, kad pieskarsities zinātniski – fiziskiem novērojumiem. Neņemiet vērā nezinātāju spriedumus. Svarīga tikai viena lieta – uzskatīt pasaules Sadarbību kā evolūcijas nepieciešamību.

Nezināšana, ietiepība, nekrietnība nedrīkst būt par šķēršļiem vienkopas izveidošanā. Ir nepieciešami atzīt sadarbības evolūcijas neapstrīdamību. Ir nepieciešami ikvienu dzīves stundu pārvērst progresīvā kustībā. Vai tiešām iespējams dzīvot kā akliem zekšiem?

Jūs zināt, kur jūs gaida un kas cer saņemt jūsu vēsti. Tas spārnos jūsu steidzamo vientuļo ceļu.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

4.daļa: Cilvēks nepieņem

6.nodaļa: Trulā nekustība. Kompromisi.

78.

Par agru domāt par planētas krišanu, ja sevis paša krišana vēl nav apjēgta. Var dziedināt savas brūces un iet kā darba cēlējs. Jaunā katras dienas saprašana palīdzēs izprast katru dzīves sīkumu.

79.

Cilvēce bieži bez vajadzības ir pāršūdinājusi savus apgērbus. Gan bez mēra saīsinājusi, gan vilkusi aiz sevis veselās astes. Piedurknes ir vilkušās pa zemi vai arī pavisam pazudušas. Gan augšgals ir bijis plats, gan lejasgals neaptverams. It kā nekas nebūtu vienalga kādā piedurknē sagrābt kaimiņu aiz rīkles.

Ar pārģērbšanos neizdevās. Ņemsim lietas tādas, kādas tās ir. Pie tam iegaumēsim – netraucēt entuziasmu, lai arī no kurienes tas nāktu. Neslēpsim patiesību, bet atradīsim vietu katram sajūsmas priekam. Vai gan lielu mērogu gadījumā sajūsma traucēs? Vieta atradīsies visam, virs entuziasma celt ir vieglāk un iznāk izturīgāk. Kā mīla, tā arī sajūsma aizdedz ugunis. Savāksim visus ugunsradītājus un iegaumēsim, cik vērtīga ir katra dzirksts. Gaisma un tumsa – neaizmirsīsim nekā no Gaismas!

Mēs dodam dzīvības nesējus no augu valsts, bet neatstumsim visu to, kas bez ievērības guļ mūsos pašos.

80.

Kāds ir nesaprašanā, kā samierināt apziņas asimilāciju ar domu izmaiņu jeb tā saukto strīdu? Vai strīdus ir vajadzīgs? Vai strīdus nebūs disimilācija? Pie Mums nav strīdu, tie izpaužas apziņu abpusējā spēcīgāšanā. Patiešām, ilgstoša asimilācija atļauj pārvērst pretrunības zinību krājuma pavairošanā. Pretrunības parasti ir tikai vienas un tās pašas parādības dažādas kādības. Protams, kad pretrunību cēlonis ir gara trulums, tad arī strīdus izvēršas par atkritumu bedri.

Lai apziņa apgaismo domāšanas pagrabtelpas un smieklīgie strīdi pārvērtīsies lietderīguma un prieka pārrunās.

81.

Vai nav tiesa – ir grūti apvienoties, pat ja tas ieteikts kā ikvienam nepieciešams, ārkārtīgs līdzeklis? Grūti pat īslaicīgi ietvert vienošanos. Vai nav tiesa, - uzbudinājuma īgnumā ir viegli atrauties? Ir viegli aizmirst Armege dona laiku un visu esošo, lai tikai sagādātu prieku žultij. Tik liels ir atstatums no īgna uzbudinājuma līdz astroķīmijai.

Bultas, kas šķeļ sirdi, neizriet no vienkārša nervu refleksa; šī parādība daudz dziļāka, jo tai garīgāks cēlonis. Cik liels daudzums cilvēces sāpju izriet no nepietiekošas sadarbības! Sadarbības izpratne viegli tuvina sadarbībai ar dabas spēkiem. Kur tad viņa ir, šī dabas spēku un garīguma nošķirtība? Gara kalpam vajag atskārst gara visuresamību.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

4.daļa: Cilvēks nepieņem

6.nodaļa: Trulā nekustība. Kompromisi.

82.

Vajag izšķirt pilnīgu uzticību no uzticības ar nosacījumiem. Visbiežāk cilvēki izpauž pilnīgo uzticību saņemot, bet katra atdošana visādu noteikumu pavadīta. Saņemamo ietver, bet liek šķēršļus izzināšanai būdami aizdomās par pelējuma gabaliņa atdošanu. Pie tam jāiegaumē, ka atdevības pakāpe ir saņemšanas pakāpe. Ticībai ir jālīdzinās precīzai zināšanai. Jebkura ticības nosacītība dos seku nosacītību. Bet neviens negribēs, ka viņu dēvē par relatīvu mācekli. Tāds apzīmējums izraisa apvainojumu. Tieši tāpat likums reaģē uz katru relativitāti. Bet likums neapvainojas, viņš samēro. Esiet pārliecināti atdevības samērojamībā.

83.

Ja prasīs par atlīdzinājumu, pastāstiet līdzību. “Kāds cilvēks atdevis daudz zelta labiem darbiem, bet gaidījis atlīdzību. Reiz viņa Skolotājs tam atsūtījis akmeni ar zīmīti - “pieņem atmaksu, tālās zvaigznes dārgumu.” – Cilvēks bija sašutis – “Mana zelta vietā man pasniegts akmens! Kas man daļas gar tālo zvaigzni?” Un sarūgtinājumā iesviedis akmeni kalnu strautā.

Bet atnācis Skolotājs un teicis: “Nu, kā tev patika dārgums? Akmenī bija ieslēgts visvērtīgākais dimants, kas mirdz pārāk par visiem pasaules dārgumiem.”

Izmisumā cilvēks metās pie strauta, un sekodams straumei, kāpa arvien zemāk un zemāk. Bet viņi ņirbēdami uz visiem laikiem apslēpa dārgumu.”

84.

Nelaiimes upuris – tā dēvēja to, kas iestājās apvienībā bezizejas spiests. Cietis pilnīgu neveiksmi, cilvēks ziedoja savu nelaimi, bet neveiksmes maksa bija nelaimīga. Bet tieši nelaiimes atnesējs uzskatīja sevi par vislielāko noguldītāju: viņš ir i upurējis, viņš ir i atsacījies, viņš ir i bijis pretim nākošs, - viņš ir gaidītājs un rēķinu uzrādītājs.

Mēs dodam priekšroku laimes upurim. Kam ir ko upurēt, tas mazāk gaida atmaksas.

Tālab dibiniet apvienības ņemot vērā upurējumu zīmes.

85.

Pieticība un modrums ir divi Mūsu darbu ceļa biedri. Ja ļaudis varētu saskatīt savas neapmierinātības sekas! Ja ļaudis varētu saprast miegainības nāvi, viņi izvairītos no diviem galveniem tumsas līdzstrādniekiem. Viltīgais nepieticības dzelonis iespiežas pat labākajās vietās. Trula miegainība aptumšo uzvarētāja galvu. Kad zināt, ka par jums rūpējas, vai gan apdedzināsi šīs rūpes ar nepieticību, kas saskaldījusi lielas lietas un izsaukusi zibeni pār sūtītāju. Iegaumējiet, pie Mums nepieticīgo nav. Tāpat nav paguruma, ar ko jūs apslaka tumšie spēki. Vai šajās indīgajās smaržās neslēpjas sastingums? Iemidzināšana nav Mūsu māsa. Kas pieskārušies Gaismai, necaururbs sevi ar nepieticību un nepārakmeņosies. No iemidzināšanas, no šiem putekļiem

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

4.daļa: Cilvēks nepieņem

6.nodaļa: Trulā nekustība. Kompromisi.

jāvairās. Vairogs jāciena. Vēlreiz Atkārtošu, bet vairāk Nevaru, jo tikums aizliedz atkārtot kurliem.

86.

Galvenais šķērslis ir tai apstākļi, ka cilvēki parasti ne tikai vēlas sekas, bet arī paši noteic izpildījuma veidus. Tomēr it sevišķi izpildīšanas veidiem jābūt individuāliem. Visvieglākais veids vienam, būs tas visgrūtākais otram. Bet pat valsts aparāti dibināti uz izpildīšanas vienādības, un tāpēc labākie spēki iet bojā. Vajag stingri prasīt sekas, bet to sasniegšana jāatstāj izpildītājam.

Cilvēces vēsturē var novērot nedaudzus un neilgus periodus, kad pasākumi guvuši laimīgu gala iznākumu. Var būt pārliecībā, ka taisni tad lietoti individuālie izpausmes veidi.

87.

Rosinu drosmi sagaidīt noliktos laikus; noskaidrosim sev notikumu ķēdi, un bargajā stundā uzsmaidīsim vēstij par varoņdarbu. Rietumos krēsla. Neprātīgie neapjēdz, kam uzbrukt un tumsoņi nostiprina savu pārkāpumu. Cilvēku emanācijas ir labāk neredzēt. Tumsa panāk tos, kas pazaudējuši ceļu uz Gaismu.

88.

Vīrišķībā uzņemiet drausmos uzbrukumus. Jūsu gars lai priecājas par katru darbību. Kad vistas kladzina – līs lietus un būs laba raža. Pie rijas daudz putekļu, bet no rijas nāk maize.

89.

Jūs darāt pareizi, novērodami Armagedona īpatnības. Tā ir iespējams viegli gūt priekšstatu par tumšo paņēmienu. Līdz ar to ir iespējams rast arī aizsargieroci. Ir sevišķi jānožēlo visi, kam vāja griba, kuri zālei līdzīgi lokās pa vējam.

90.

Jūs atceraties zīmīgu gadījumu, kad kāds zēns aizsietām acīm darīja apbrīnojamas lietas. Bet atminējums ir vienkāršs – zēns bija akls no dzimšanas. Ļaudis, uzzinot par viņa neredzīgumu, vairs augsti nevērtēja viņa spējas. It kā viņa spējas no šāda stāvokļa būtu zudušas. Bieži redzams, ka uzmanību pievērš visnesvarīgākajiem apstākļiem, neņemot vērā galveno. Dažas aklo dotības pelna apbrīnu un novērošanu. Šādu stāvokli dažreiz nosauc par ugunīgo redzi.

91.

Varavīksnas gaisma tikai cilvēka acij neizteiksmīga, jo varavīksne pārāk smalka vibrāciju ziņā. Detaļas izveidojas ar daudzu cilvēku karmu un auru.

Ieskatu – putniņš sabožas aukstumā, bet saule izgludinās viņa spārnus.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

4.daļa: Cilvēks nepieņem

6.nodaļa: Trulā nekustība. Kompromisi.

92.

Patiesi, lielais upuris pārlidos Pasaulī. Tas iegravēsies cilvēku sirdīs atklātiem apliecinājumiem. Uzmanīgi vērojiet pazīmes, to ir daudz.

93.

Apziņas ierobežojums un sastingums ir pasaulu atšķirtības galvenais cēlonis. Dižo kauja bieži traucē zemes un Smalkās Pasaules apziņu pilnīga neatbilstība. Tie, kas aizgājuši Smalkajā Pasaulē ar monarhisku apziņu, nespēj samierināties ar savas Valsts pastāvošo kārtību, ja tajā būs notikusi valdības maiņa. Tādējādi pat vienprātības gadījumā attiecībā uz daudzām citām lietām, nevienprātība kādā vienā lietā mulsinās un saskaldīs spēkus. Kad nu atceramies, kāds daudzums garu pārgāja Smalkajā Pasaulē kara laikā, un cik pārmaiņu noticis pēdējos gados, tad varam iedomāties pasaulu neatbilstību. Tāpat arī varam iedomāties, kādu svarīgu darbu tagad veic tās plašās sirdis, kas pašreiz dzīvi pūlas abās pasaulēs, paplašinot apziņas.

Mēs zinām, cik grūta ir apziņas paplašināšana un cik daudz uzbrukumu izraisa šis svētīgais darbs.

Nav aptverams, kādu spiedienu pret šiem vadoņiem vērš melnās ložas.

Lai slava visiem Gaismas Nesējiem!

94.

Cilvēki bieži krīt izmisumā, neredzot nekādas iespējamības. Parasti viņi aizmirst vienu no galvenajiem sabiedrotajiem – aizmirst notikumu plūsmu. Mēs nesakām, ka vajag bezdarbīgi gaidīt nezināmo, bet dažreiz gaidītās iespējamības nerodas. Dažreiz tās izskaustas un vispār vairs neeksistē.

95.

Šķēršļiem, kurus ceļ gara tumsība, jāierāda pelnītā vieta.

96.

Norādīšu Vispārības labuma meklētāju īpašības.

Pirmā – pastāvīga tiekšanās. Otrā – ietveres spēja, jo slikts tāds komunisti, kurš noliedz, bet kas meklē patiesību, ir vispārības labuma cienīgs. Trešā – prasme strādāt, jo vairākums nepazīst laika vērtību. Ceturtā – vēlēšanās palīdzēt bez aizspriedumiem un piesavināšanās. Piektā – atteikšanās no īpašuma un spējas pieņemt uzglabāšanā citu darba augļus. Sestā – baiļu izdzīšana. Septītā – tumsā būt modram. Tā jāsaista tiem, kas baiļu pārņemti, aizsedzas ar noliegšanu. Vajag aizrādīt, ka miljoni ļaužu gaida vārtu atvēršanos. Grūtuma saites nav nomaināmas ar baiļu važām. Bailes var salīdzināt ar spītību, - abas pārklāj cilvēku ar pretīguma sarmu. Pazemīguma pelēkā krēsla izveidojusi skrandainu dzīves izpratni. Tagad tai jābeidzas negaisā un vētrā.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAIĶA
Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

4.daļa: Cilvēks nepieņem

6.nodaļa: Trulā nekustība. Kompromisi.

97.

Kaut jel cilvēki saprastu, ka bēdu sūtījums nes bēdas, bet sūtītais prieks apliecina prieku! Tāda izplatījuma pildīšana bija saprotama pat pirmatnējam cilvēkam, kad viņš sacīja: “nepārtraukšu laimes straumi.” Un pārdzīvosim un sasniegsim!

98.

Taisnība tiem, kas cenšas atveidot īstenību ar spīdīgu punktu palīdzību. Viņi ierosina apzināties izplatījuma pārpilnumu.

99.

Protams, kad izplatījumā traucas vaidi, tad piepildīta sirds jūt tik daudz skanējumu! Izplatījuma kauja ir varena un gaismas viļņi tik saspringti.